

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem Mgr. Jiřím Gottwaldem ve věci žalobce **R. Č.**, právně zastoupeného JUDr. Josefem Fojtíkem, advokátem se sídlem v Kopřivnici, Štefánkova 1516, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje**, se sídlem v Ostravě, 28. října 117, o žalobě žalobce na zrušení rozhodnutí žalovaného č.j. MSK 195644/2010, ze dne 9.12.2010,

t a k t o:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného citovaného v záhlaví tohoto rozsudku, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Kopřivnice ze dne 27.10.2010, č.j. 171-534/2010/OSČ-55654/2010/Rozs. Tvrdil, že postupem správního orgánu prvního stupně bylo jeho právnímu zástupci odňato právo nahlédnout do spisu, neboť když se dne 8.12.2010 dostavil k předem ohlášenému studiu spisu na městský úřad, byl již spis u odvolacího správního orgánu. Právní zástupce žalobce se tak nemohl seznámit se spisem a doplnit odvolání. Dále vytýká správním orgánům nesprávně zjištěný skutkový stav, protože v řízení nebylo prokázáno

zaviněné porušení ustanovení § 4 písm. c) zákona o silničním provozu. Do levého jízdního pruhu přešel za účelem předjíždění nákladního vozidla ještě v místě, kde byla přerušovaná čára a chtěl se zařadit zpět do pravého jízdního pruhu v místě, kde byla vodorovná čára stále přerušovaná a na které měl náležitý rozhled. Rozhodně neměl při zahájení předjíždění v úmyslu jet až k souvislé podélné čáře a až na této čáře se zařadit zpět, proto nebyla naplněna subjektivní stránka přestupku. Při předjíždění dodržel veškerá pravidla a s ohledem na rychlost předjížděného nákladního vozidla byl přesvědčen, že předjíždění dokončí v místě, na které měl před započítím předjíždění výhled. Řidič nákladního vozidla však zvýšil rychlost, čímž žalobce donutil prodloužit manévr předjíždění. Žalobce při zvýšené rychlosti pokračoval v předjíždění a tento manévr bezpečně dokončil aniž by ohrozil předjížděné vozidlo a jiné účastníky silničního provozu, když po celou dobu měl náležitý přehled o provozu v protisměru, a to i před nepřehlednou zatáčkou. Jedinou variantou v době zvýšení rychlosti nákladního vozidla bylo podstatné snížení rychlosti a zařazení zpět za předjížděné vozidlo, ale tento postup by byl z hlediska bezpečnosti a plynulosti provozu mnohem nebezpečnější než ten, který zvolil.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Do spisu mohl účastník nahlédnout kdykoliv, je omezen pouze úřední dobou úřadu. Pokud referent správního orgánu sdělil zástupci žalobce úřední hodiny, aniž jej omezil lhůtou do které lze do spisu nahlédnout a neprodloužil lhůtu k doplnění odvolání (což ani nebylo žádáno), postupoval v souladu se zákonem. Odvolací správní orgán je povinen přezkoumat napadené rozhodnutí v celém rozsahu a není omezen odvolacími důvody. Žalobce nezpochybňuje, že se dopustil stíhaného jednání, pouze jej nepovažuje za přestupek. Z pořízených fotografií je zřejmé, že řidič neměl rozhled na vzdálenost nutnou k bezpečnému předjetí a ani by se v této vzdálenosti, na kterou měl rozhled, nemohl bezpečně zařadit před předjížděné vozidlo. Pokud žalobce argumentuje tím, že souvislou čáru musel přejet, aby se mohl zařadit před předjížděné vozidlo, pomíjí skutečnost, že tato situace vznikla v důsledku jeho předchozího protiprávního jednání.

Z obsahu správních spisů žalovaného sp. zn. DSH/45687/2010/Fra a Městského úřadu v Kopřivnici zn. 0171-534/2010/OSČ/Rozs se podává, že Policie České republiky, územní odbor Nový Jičín oznámila dne 20.1.2010 Městskému úřadu v Kopřivnici přestupek, kterého se měl žalobce dopustit tím, že dne 16.12.2009 v 9.15 hod. předjížděl se svým vozidlem nákladní vozidlo s přívěsným vozem ve směru jízdy na Veřovice, při předjíždění neměl před sebe rozhled na takovou vzdálenost, která je nutná k bezpečnému předjetí a nemohl se bezpečně zařadit před vozidlo, které předjel. Při předjíždění přejel souvislou podélnou čáru celým vozidlem a celým vozidlem jel v protisměrném jízdním pruhu. Žalobce se na místě k přestupku vyjádřil a uvedl, že nákladní vozidlo začal předjíždět na přerušované čáře a vzhledem k tomu, že vozidlo mělo přívěs, trvalo předjíždění déle a než se stačil zařadit zpět do pravého pruhu, byla již na vozovce souvislá plná čára. Městský úřad v Kopřivnici oznámil žalobci dne 16.8.2010 zahájení přestupkového řízení pro skutek uvedený v citovaném oznámení PČR. Ve věci proběhlo dne 7.9.2010 ústní jednání, při kterém byl vyslechnut žalobce v postavení obviněného a svědek pprap. M. K. (člen policejního orgánu projednávající skutek na místě). Žalobce při výpovědi uvedl, že začal předjíždět v místě, kde byla na vozovce vodorovná přerušovaná čára, měl před sebe dostatečný rozhled a dostatečnou vzdálenost k tomu, aby nákladní auto mohl předjet. Souhlasil s tím, že při skončení předjíždění již přejel zpět do pravého pruhu

přes plnou čáru, ale jakákoliv jiná reakce při skončení předjíždění by byla nevhodná a omezovala, či ohrožovala by ostatní účastníky provozu. Svědek K. uvedl, že viděl vozidlo přestupce cestou směrem od Štamberku, které jelo v protisměru a zařazovalo se zpět do pravého jízdního pruhu. Řidič při tomto manévru porušil vodorovnou dopravní značku V1a – plná čára souvislá. Z toho důvodu vozidlo zastavil, přestupek vysvětlil řidiči, řidič s přestupkem nesouhlasil, proto vypsál příslušný tiskopis oznámení přestupku a předložil řidiči k vyjádření. Svědek dále uvedl, že s ohledem na vyjádření řidiče se šel podívat na místo, které řidič označil jako počátek předjíždění a dle jeho názoru řidič neměl v tomto místě dostatečný rozhled na takovou vzdálenost, aby se mohl bezpečně zařadit před předjížděné vozidlo, protože v době předjíždění vidí řidič pouze na začátek pravotočivé zatáčky. K dotazu správního orgánu svědek uvedl, že v protisměru žádné vozidlo nejelo a žalobce tak nikoho neohrozil. Dále byly v rámci ústního jednání čteny listinné důkazy a shlédnuty fotografie na CD nosiči. V rámci vyjádření k podkladům pro rozhodnutí žalobce setrval na svém stanovisku, že se cítí nevinný a plnou čáru přejížděl pouze proto, aby bral větší ohled na předjížděné vozidlo. Rozhodnutím ze dne 27.10.2010, které byl doručeno žalobci dne 10.11.2010, byl žalobce uznán vinným tím, že dne 16.12.2009 v 9.15 hod. předjížděl se svým vozidlem nákladní vozidlo s přívěsným vozem ve směru jízdy na Veřovice, kdy při předjíždění neměl před sebe rozhled na takovou vzdálenost, která je nutná k bezpečnému předjetí a nemohl se bezpečně zařadit před vozidlo, které hodlal předjet. Při dokončení tohoto nedovoleného předjíždění se neřídil vodorovnou dopravní značkou č. V 1a (podélná čára souvislá), kterou je zakázáno přejíždět nebo ji nákladem přesahovat, pokud to není nutné k objíždění, odbočování na místo ležící mimo komunikaci a s vozidlem tuto souvislou podélnou čáru přejel. Správní orgán zjištěný skutek právně kvalifikoval jako porušení § 22 odst. 1 písm. f) bod 7 zákona o přestupcích, ve spojení s § 17 odst. 5 písm. a) a b) zákona o silničním provozu a § 22 odst. 1 písm. l) zákona o přestupcích, ve spojení s § 4 písm. c) zákona o silničním provozu. Za přestupek byla žalobci uložena pokuta ve výši 6.000,- Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců. Podáním došlým správnímu orgánu dne 23.11.2010 podal žalobce proti rozhodnutí odvolání bez bližšího odůvodnění a avizoval jeho doplnění ve lhůtě 5 pracovních dnů prostřednictvím právního zástupce. Městský úřad v Kopřivnici výzvou ze dne 23.11.2010, kterou žalobce převzal dne 24.11.2010, vyzval žalobce, aby ve lhůtě 5 dnů doplnil odvolání. Dne 26.11.2010 bylo správnímu orgánu doručeno podání právního zástupce žalobce, který předložil plnou moc pro zastupování a před doplněním odvolání požádal o možnost nahlédnout do spisu a navrhl termíny v pátek 3.12.2010 v době mezi 14-15 hod., případně 7.12 a 8.12 v dopoledních hodinách. Doplnění odvolání bylo doručeno správnímu orgánu dne 1.12.2010, odvolatel v něm krom rozsahu napadení rozhodnutí zopakoval argumentaci, že se žádného jednání, které by bylo možné kvalifikovat jako přestupek, nedopustil. Z e-mailové komunikace ze dne 30.11.2010 mezi referentem odboru správních činností L. R. (oprávněná úřední osoba k předmětné přestupkové věci) a právním zástupcem žalobce soud zjistil, že referent informoval právního zástupce o úředních hodinách, ve kterých lze do spisu nahlédnout, načež zástupce žalobce odpověděl, že tak učiní buď dne 7.12. nebo 8.12 v dopoledních hodinách. Do úředního záznamu ze dne 8.12.2010 referent Lukáš Rozsival uvedl, že se toho dne kolem 9 hodin dostavil na úřad právní zástupce žalobce za účelem nahlédnutí do spisové dokumentace a když mu bylo sděleno, že spis je již u odvolacího správního orgánu, „rozlítl“ se, „třískl s dveřmi a odešel“. Referent mu nestačil říct, že má kopii spisu, spis v elektronické podobě a fotografie v počítači. Odvolací správní orgán, kterému byla spisová dokumentace postoupena

již 25.11.2010, rozhodl o odvolání dne 9.12.2010 napadeným rozhodnutím, odvolání zamítl a napadené rozhodnutí Městského úřadu v Kopřivnici potvrdil. Žalovaný se v odůvodnění napadeného rozhodnutí ztotožnil se skutkovými a právními závěry prvostupňového rozhodnutí. Vyšel především z fotodokumentace pořízené policejním orgánem, ze které je patrné, že v úseku označeném žalobcem jako místo kde začal předjíždět, se nachází dopravní značení V2a „podélná čára přerušovaná“, které na úrovni zastávky autobusu přechází ve vodorovné dopravní značení V2b „podélná čára přerušovaná“ s úsečkami stejné až čtyřnásobné délky než délka mezer, které mimo jiné upozorňují na nebezpečná místa (blíží se podélnou souvislou čáru, zatáčku, křižovatku apod.). Z pozice řidiče je toto značení zřetelně viditelné a pokud žalobce začal v tomto místě předjíždět, měl předpokládat a také vidět, že bude následovat podélná čára souvislá a neměl proto začít s předjížděním nákladního vozidla. Za tohoto stavu by bylo možné řádně předjet osobní automobil jedoucí nízkou rychlostí, ale nikoliv nákladní automobil s přívěsem. Z fotografií je navíc zřejmé, že cca 50 metrů za místem zahájení předjíždění je pravotočivá zatáčka, za kterou není vidět. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uzavřel, že žalobce začal předjíždět v místě, kdy neměl před sebou dostatečný rozhled na takovou vzdálenost, která je nutná k bezpečnému přejetí a nemohl se bezpečně zařadit před vozidlo, které hodlal předjet. Z uvedených důvodů odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil. Součástí spisu je také CD nosič s fotografiemi.

Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů a přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době rozhodování správních orgánů [§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“)].

Jak vyplývá z žalobních bodů, žalobce vytýká správním orgánům procesní pochybení a nesprávné skutkové závěry a hodnocení důkazů.

Žalobci je třeba dát částečně za pravdu, že postup správního orgánu prvního stupně, který dva dny po doručení „blanketního“ odvolání, ještě před uplynutím lhůty pro jeho avizované doplnění, odešle spisovou dokumentaci odvolacímu správnímu orgánu, aniž by účastníkovi, který požádá o nahlížení do spisu, tuto skutečnost sdělil, neodpovídá zcela zásadě dobré správy, tak jak vyplývá zejména z ustanovení § 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád. Na tom nic nemění ani blíží se zánik odpovědnosti za přestupek, zvláště když správní orgán prvního stupně zcela nepochopitelně a v rozporu s § 67 odst. 3 zákona o přestupcích zahájil přestupkové řízení až po téměř 7 měsících ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl. Procesní pochybení správních orgánů je však důvodem pro zrušení správního rozhodnutí pouze tehdy, pokud má vliv na jeho zákonnost, což se v daném případě nestalo. Žalobce v žalobě netvrdí, jaké skutečnosti zjistitelné ze spisu nemohl v řízení před odvolacím orgánem použít a jakým způsobem by tak výkon tohoto procesního práva (které jinak soud nepochybně mohl ovlivnit samotné rozhodnutí. Žalovaný správně vystihl, že žalobce ani v žalobě netvrdí jiné skutečnosti než ty, které použil v řízení před správními orgány, přičemž ze spisu (správního ani soudního) není patrné, že by před podáním žaloby, nebo kdykoliv poté, využil své právo a do spisu nahlédl. Výjimku představuje nová námitka o zrychlení předjížděného vozidla v době předjíždění, která je však zcela bez souvislosti s obsahem spisu (k této námitce se soud podrobněji vyjádří níže). Konečně je třeba dodat, že jak vyplývá z úředního záznamu ze dne 8.12.2010, žalobce měl přes odeslání spisu odvolacímu správnímu

orgánu možnost nahlédnout alespoň do jeho kopie, popř. elektronického spisu, ale svou reakcí při návštěvě úřadu neumožnil referentovi nabídnout mu takovou alternativu. Účelem nahlížení do spisu je přitom získat informace o shromážděných podkladech rozhodnutí, přičemž tuto informaci mohl zástupce žalobce získat i z kopie či elektronické podoby spisu. Byl-li správní orgán připraven mu potřebné informace poskytnout tímto způsobem, nepoškodil žalobce na jeho právech tak, aby to mohlo přivodit nezákonné rozhodnutí o věci samé [§ 76 odst. 1 písm. c) s.ř.s.]. Na zákonnost rozhodnutí nemá rovněž vliv zahájení řízení po lhůtě uvedené v § 67 odst. 3 zákona o přestupcích, která je (jak správně uvádí žalovaný) pouze lhůtou pořádkovou – s jejím nedodržením totiž zákon nijak nespojuje zákaz správnímu orgánu vést příslušné řízení.

Pokud jde o námitky proti skutkovému stavu, žalobce přednáší v žalobě svoji skutkovou verzi, podle které měl v době zahájení předjíždění náležitý rozhled na cestu v rozsahu, který považoval za dostatečný pro bezpečné předjetí a zpětné zařazení před předjížděné vozidlo a pouze v důsledku zvýšené rychlosti předjížděného vozidla došlo k prodloužení celého manévru až do míst, kde již byla na komunikaci souvislá vodorovná čára, zakazující (až na stanovené výjimky) její přejíždění. Jedná se v podstatě o pokračování jeho obrany ze správního řízení, doplněné o zrychlení předjížděného vozidla v době předjíždění. K tomu soud předně uvádí, že v řízení o žalobě na zrušení rozhodnutí správního orgánu podle § 65 a násl. s.ř.s. již v zásadě nelze přihlížet k novým skutkovým tvrzením, která žalobce neuvedl v řízení před správním orgánem aniž by mu v tom bránily vážné důvody. Jak vyplývá z výše citovaného ustanovení § 75 odst. 1 s.ř.s., soud přezkoumává napadené správní rozhodnutí z hlediska skutkového stavu v době rozhodování správního orgánu. K výkladu citovaného ustanovení se v kontextu principu tzv. plné jurisdikce Nejvyšší správní soud vyslovil např. v rozsudku ze dne 28.3.2007 č.j. 1 As 32/2006 - 99, publikovaném pod č. 1275/2007 Sb. NSS, ve kterém mimo jiné konstatoval, že nelze připustit, aby účastník řízení určité skutečnosti zcela svévolně a leckdy jen účelově uplatňoval až v rámci soudní kontroly správního rozhodování; pro uplatnění skutkových novot ve správním soudnictví tak musí být vždy dány vážné důvody na straně žalobce, v opačném případě nemusí být správním soudem akceptovány. Žalobce se v rámci správního řízení (a také před ním) opakovaně vyjadřoval k předmětu obvinění a na žádném místě argument o zrychlení vozidla neuplatnil. Soud neshledal žádné okolnosti, pro které by žalobce nemohl tvrzení o zrychlení předjížděného vozidla použít v řízení před správním orgánem a lze si jen stěží existenci takových okolností představit, zejména když se mohlo jednat z hlediska obrany obviněného o zásadní argument. Soud tak tuto novotu vyhodnotil jako účelovou a v souladu s § 75 odst. 1 s.ř.s. k ní nepřihlížel. Soud dále souhlasí se skutkovými závěry žalovaného uvedenými v odůvodnění napadeného rozhodnutí, při kterých se vypořádal s odvolacími námitkami žalobce proti skutkovým závěrům správního orgánu prvního stupně. Žalovaný vycházel z dostatečného množství důkazů (fotografie z místa přestupku, výpověď policisty), které správně vyhodnotil a dovodil z nich příslušné závěry. Soud se ztotožňuje s argumentací žalovaného správního orgánu, že řidič měl (mohl mít) v době zahájení předjíždění dostatek informací (blížící se „zhuštěné“ vodorovné značení, začátek pravotočivé zatáčky, za kterou nebylo z daného místa vidět), které měl v souladu s § 17 odst. 5 písm. a) a b) silničního zákona vyhodnotit tak, aby předjíždění dlouhého nákladního vozidla nezahajoval s tím, že pokud tak učinil, citovaná ustanovení tím porušil. K tomu

považuje soud za potřebné dodat, že úkon předjíždění lze provést pouze za situace, kdy řidič motorového vozidla má před jeho zahájením dostatečně ověřeno, že je bude moci provést a dokončit v souladu s pravidly za všech okolností, což v zásadě nelze učinit bez toho, aniž by měl řidič dostatečný rozhled na stav komunikace před sebou, a to i na úsek nacházející se v přiměřené vzdálenosti před předpokládaným zařazením zpět před předjížděné vozidlo. Je totiž nutno uvažovat i o rychlosti příp. vozidel přibližujících se v protisměru, která by svým přiblížením mohla žalobci zabránit v dokončení úkonu předjíždění bez ohrožení jiného účastníka silničního provozu. Jak vyplývá ze správných skutkových závěrů žalovaného, uvedené podmínky v případě žalobce splněny nebyly. Poukazuje-li žalobce na to, že přestupkové jednání neměl v úmyslu, tak podle § 3 zákona o přestupcích k odpovědnosti za přestupek postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění, a to přinejmenším ve formě nevědomé nedbalosti (spíše však vědomé) bylo žalobci ve správním řízení prokázáno.

Ze všech výše uvedených důvodů soud vyhodnotil žalobní námitky jako nedůvodné a žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. tak, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu nárok, neboť žalobce nebyl v řízení úspěšný a žalovanému podle obsahu spisu v řízení nevznikly žádné náklady přesahující jeho obvyklou úřední činnost.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 23. dubna 2012

Mgr. Jiří Gottwald
samosoudce